

Dünya Tabipler Birliđi

Mesleki düzenlemeler üzerine

Madrid Bildirgesi

Ekim 2009'da Yeni Delhi, Hindistan'da gerçekleştirilen 60. DTB Genel Kurulu'nda kabul edilmiştir.

Mesleki özdüzenleme sistemi kurma sorumluluğunun tıp mesleğince kolektif olarak üstlenilmesi, birey olarak hekimlerin hastalarını kendi mesleki kararlarına müdahale edilmeksizin tedavi etme hakkının geliştirilmesini ve güvence altına alınmasını sağlayacaktır. DTB, bu sebeple, ulusal tabip birliklerini ve bütün hekimleri aşağıdaki yönde hareket etmeye şiddetle teşvik eder.

1. Toplum tarafından hekimlere ileri derecede mesleki özerklik ve klinik bağımsızlık tanınmıştır; hekimlerin bu sayede dışarıdan gelebilecek yersiz müdahalelere maruz kalmaksızın hastalarının en yüksek çıkarları doğrultusunda tavsiyede bulunabilmeleri mümkün olmaktadır.
2. Tıp mesleği, mesleki özerklik hakkının doğal sonucu olarak, özdüzenleme yönünde sürekli bir sorumluluk gerektirir. Nihai denetim ve karar alma yetkisi hekimlerde olmalı ve hekimlerin özel tıbbi eğitim, bilgi, deneyim ve uzmanlıkları temelinde kullanılmalıdır.
3. Tüm ülkelerdeki hekimlerin meşru bir özdüzenleme sistemi kurmaları, sürdürmeleri ve bu sistem içinde faal olarak yer almaları şiddetle tavsiye edilmektedir. Hastanın bakımıyla ilgili kararlarda mesleki özerkliği nihai olarak güvence altına alacak olan, bu yöndeki kararlılıktır.
4. Ulusal tabip birlikleri, hem temsili hem de düzenleyici görevler üstlenmenin yaratacağı içsel potansiyel çıkar çatışmalarından etkilenmemek için, meslek sahiplerince yapılan düzenleme kavramını üyeleri ve halk arasında tanıtmaya ve destekleme yönünde azami çabayı göstermelidir.
5. Meslek sahiplerince oluşturulan her türlü düzenleme sistemi aşağıdaki şartları yerine getirmelidir:
  - a) hastalara sağlanan bakımın nitelikli olması,
  - b) söz konusu bakımı sağlayan hekimin ehil olması ve
  - c) hekimin mesleğine uygun şekilde davranması.

6. Hastaya sürekli nitelikli bakım verilebilmesi için hekimlerin Sürekli Mesleki Gelişim sürecine faal olarak katılmaları ve klinik bilgi, beceri ve yeterliliklerini güncelleyip muhafaza etmeleri gerekmektedir. Hekimlerin mesleki davranışları, daima, ilgili ülkenin hekimleri konu alan etik kuralları çerçevesinde olmalıdır. Ulusal tabip birlikleri, hekimlerin hasta lehine mesleki ve etik davranışta bulunmalarını teşvik etmelidir. Hatalı davranan hekimler uygun şekilde disiplin cezasına çarptırılmalı ve mümkün olan hallerde rehabilite edilmelidir.
7. Ulusal tabip birliklerinin, meslek sahiplerince yapılan düzenlemeleri hedef alan potansiyel tehlikelerin yanı sıra yeni ve gelişmekte olan sorunlarla başa çıkma konusunda birbirleriyle yardımlaşmaları şiddetle tavsiye edilmektedir. Ulusal tabip birliklerinin kendi aralarında sürekli bilgi ve deneyim alışverişinde bulunması, hastaların çıkarları açısından yaşamsal önemdedir.
8. Her ülkede tıp mesleğinde meslek sahiplerince oluşturulacak olan düzenleme sistemlerinin etkili ve sorumlu olabilmeleri için kendi çıkarlarına hizmet etmemeleri veya mesleği içeriden himaye edici olmamaları gerekir; bunun temin edilebilmesi için süreç adil, makul ve yeterince şeffaf olmalıdır. Ulusal tabip birlikleri, özdüzenlemenin yalnızca hekimleri korumak yönünde algılanamayacağını, meslek onurunun yanı sıra kamuoyunun güvenliğinin, desteğinin ve güveninin de sağlanması gerektiğini anlamaları için üyelerine yardımcı olmalıdır.